

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΗ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, 1885.

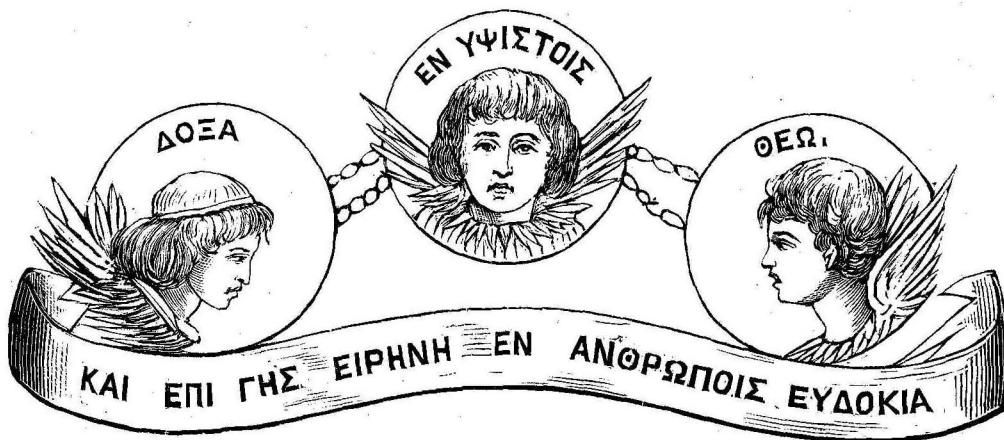
ΑΡΙΘ. 216

Συνδρ. ἐτησ. ἐν Ελλάδι Δρ. 1.
» » » Ἐξωτερικῷ 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἐν δόψῃ Σταδίου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν ταχτικῶν
ἀνταποκριτῶν, στέλλεται αἱ Ἐφημερὶς
τῶν Παῖδων· ἀγαντούσαι προπληρωμῆς.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον! — Ἀγάλεοθε πιστοί!
Ἀπὸ Παρθένον τὴν ἀγνὴν ἐν Βηθλεὲμ σεπτῆ.
Χορὸς ἄγγεικος ὑμνεῖ Θεὸν ἐν οὐρανοῖς,
Ἄνθρώποις εὐδοκιαν καὶ εἰρήνην ἔτι γῆς.

Χριστὸς γεννᾶται! Παύσατε τὰ δάκρυα πτωχοί.
Οἱ ἀδελφοὶ σας ἔρχεται ἐν ταπεινῇ μορφῇ.
Τοὺς κλαλούντας παρηγορεῖ, ἀκούει στεναγμούς,
Βοήθειά σας σήμερον γεννᾶτ' ὁ Ἰησοῦς!

Χριστὸς γεννᾶται! Χαίρετε, παιδία τὰ μικρά.
Βρέφος γλυκὺ καὶ ἀγιον αὐτοῦ σᾶς μειδιᾷ.
Μὲ σέβας ἀκροσύνητε, ἰδοὺ σᾶς ὀμιλεῖ,
Κύφατε, προσκυνήσατε, ἰδού σᾶς εὐλογεῖ.

Χριστὸς γεννᾶται! Σπεύσατε, μεγάλοι καὶ μικροί,
Δῶρα προσφέρετε· εἰς αὐτὸν πλούσιοι καὶ πτωχοί,
Δῶρα ἀγνά, πνευματικά, — τὰ δῶρα τῆς ψυχῆς,
Πίστιν, ἀγάπην, ἔλεος· ἔργα ὑπακοῆς.

Οἱ ἐπουράνιοι ἡμῶν Πατήρ μᾶς δίδει καθ' ἐκάστην δῶρα
καὶ ἀγαθὰ πολλὰ καὶ περισσότερα πάρ' δ', τι ἀξιζόμεν. ἀλλὰ
τὸ πολυτιμότατον καὶ σπουδαιότατον τῶν δώρων του δὲν εἶναι
οὔτε ἡ ὑγεία, οὔτε τὰ πλούτη, οὔτε ἡ εὐφυΐα, οὔτε ἄλλο κανέν
τοιοῦτον,— τὸ δῶρον αὐτὸν ἐδόθη μιλαν μόνην φοράν, ἀλλ' ἐδόθη
δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποις ἐμέλλον καὶ μέλλουν νὰ
γεννηθοῦν— τὸ δῶρον τοῦτο εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστός, τοῦ ὅποιος τὴν γέννησιν ἐόρτασμεν κατ' ἔτος αὐ
τὰς τὰς ἡμέρας. Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ λυριστοῦ ὁ Θεὸς μᾶς
ἔχαρις πρῶτον Σωτῆρα, διὰ νὰ μᾶς σώζῃ ἀπὸ τὴν ἀμαρ
τίαν καὶ τὸν Διάδολον καὶ τὰ αἰώνια βάσανα, ἔπειτα Παρά
δειγμα ἀγίου καὶ θείου, διὰ νὰ τὸ βλέπωμεν καὶ νὰ τὸ μιμώ

μεθα, προσέτι Φίλον καὶ Ἀδελφόν, διστις ἐγνώρισε τὰς λύπας
καὶ τὰς χαρὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ διστις συμπαθεῖ καὶ παρηγο
ρεῖ καὶ βοηθεῖ δόσοι ζητοῦν τὴν χάριν Τού. Καὶ δὲν
ἔχουμεν χρέος λοιπόν καὶ ἡμεῖς νὰ δείξωμεν τὴν εὐδημοσύ
νην μας διὰ τὰ πολύτιμον τοῦτο δῶρον. τὸ δόποιον ἐδόθη εἰς
δους, εἰς τὸν πτωχούν καθὼς καὶ εἰς τοὺς πλούσιους; Ναι
ἔχουμεν χρέος, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι πλέον δυνατόν νὰ προσφέ
ρωμεν εἰς τὸ Χριστόλογον καὶ σμόργαν καὶ λίβανον, διὰ
τὸ πάλαι οἱ Μάγοι, ἀς τῷ ἀποδίδωμεν τὰ δῶρα τῆς καρδίας
μας, ἀγάπην καὶ πίστιν εἰς τὸν Θεόν καὶ συμπάθειαν πρὸς
τοὺς δομούς μας ἀνθρώπους.